

מ"ת 66216/12/22 - מדינת ישראל נגד עווד חלאילה

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 66216-12-22 מדינת ישראל נ' אבראהים (עציר) ואח'
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 4

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים
נגד
משיבים

מדינת ישראל

עווד חלאילה (עציר)

החלטה

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הדחה בחקירה.
2. עניינו של המשיב כרוך עם נאשם נוסף (חברו של המשיב) המואשם באישומים חמורים משמעותית; ביום 9/12/22 התקשר המשיב למ' (אביה של המתלוננת נגד הנאשם הנוסף), וניסה להניעו שהוא ובתו (המתלוננת בתיק) ימנעו מהגשת תלונה או הודעה במשטרה.
3. בהמשך אותו יום יצרו המשיב והנאשם הנוסף קשר עם ר', חבר המתלוננת, והמתלוננת, ובמהלך השיחה ניסו לשכנעם שלא יפנו למשטרה; המשיב 'התנצל בשם' הנאשם הנוסף, וערב לכך כי הנאשם לא יטריד יותר את המתלוננת ואת ר'.
4. המשיב דן מרצה עונש מאסר; המשיב טען כי מדובר בהצעות גרידא, למעין 'סולחה', וכי הצעות אלו לגיטימיות ואינן עולות כדי הדחה.
5. ב"כ המשיב הציע אפוא תנאים מקלים, לפיהן הוא מסכים שינתן צו שימנע ממנו לשוחח עם המתלוננת ומי מהעדים, והוא מסכים כי לכשיצא לחופשות ימנע מלהיכנס לכפר בו שוהה המתלוננת.
6. בחנתי את חומר הראיות, ממעוף הציפור (בהיבט הצר של טענות ההדחה). אקדים ואומר כי קיימת תשתית לכאורית, אם כי עצמת העילה אינה גבוהה בצידה.
7. ראשית, ההגנה הגישה הקלטות השיחות; יצוין כי לא כל השיחות בין המשיב ובין ר' או המתלוננת או אביה הוקלטו; על כן מעבר לטענות המתייחסות לשיחות המוקלטות, יש לתת הדעת להודעות המתלוננים.
8. כבר בהקלטות יש אמירות המנסות למנוע פנייה למשטרה ('חס וחלילה משטרה', הוא מוכן להכל אבל בלי משטרה'-מוצג ז').

9. שנית, אין מחלוקת כי המשיב מנסה לשכנע את כל הנוגעים בדבר שלא לערב המשטרה- תחילה קיימת לקיחת אחריות (בשם הנאשם הנוסף), 'אבל בלי משטרה', ובהמשך, טוען המשיב כי הבהיר שאין מקום לפנות למשטרה, כי לטענתו לא אירע דבר (הודעת המשיב 15/12 מול הודעת המשיב 18/12 ושתיקה - 23/12)
10. מהודעת ר' עולה כי ר' התבקש לפנות לעו"ד שיסביר לו 'מה לומר בחקירה' (הודעת ר' מיום 14/12/22 - 'עו"ד ממשפחת נעאמנה').
11. עד כאן מבחינת הממצאים (ראה גם מחת"ק- מסומן "ה").
12. סעיף 245 לחוק העונשין מורה כי מי **המניע אדם או מנסה להניעו שבחקירה על פי דין לא ימסור הודעה או ימסור הודעת שקר, או יחזור בו מהודעה שמסר**, דינו מאסר חמש שנים.
13. אין חולק כי מבחינה לשונית, בבחינת פשיטא, ניסה המשיב להניע את המתלוננת, את ר', ואת אבי המתלוננת (ודרכו את המתלוננת), שלא למסור הודעות במשטרה, ומבחינת ר' אף הוצע לו למסור עדות 'יזומה'.
14. בע"פ 4444/16 **פלוני נ' מדינת ישראל**, ניתח כב' בית המשפט העליון את יסודות עבירת ההדחה. כב' בית המשפט העליון מצוין כי תכלית עבירת ההדחה בחקירה היא 'להגן על תהליך עשיית הצדק במשפט, על טוהר ההליך המשפטי, ועל ערך גילוי האמת (ע"פ 8721/04 **אוחנה נ' מדינת ישראל**).
15. עוד קובע כב' בית המשפט העליון בעניין פלוני, כי "על מנת להגשים תכלית זו (של עבירת ההדחה-נ.ס.) יש לפרש את עבירת ההדחה בחקירה באופן רחב, כך שתחול על **כל מעשה שיש בו משום שכנוע, עידוד, דרישה, הפצרה, או הפעלת לחץ, ישיר או עקיף, להימנע מלמסור הודעה במשטרה, למסור הודעה שקרית או לחזור מהודעה שנמסרה, וזאת גם אם הדבר נעשה טרם שנפתחה חקירה**". (ראה גם ע"פ 5234/10 **עקראוי נ' מדינת ישראל**).
16. גם כאשר השידול אינו משיג את מטרתו, עצם פעולת השידול מתוך מטרה להביא לאי מסירת הודעה, מהווה הדחה (רע"פ 7153/99 **אלגד נ' מדינת ישראל**).
17. עוד נקבע כי היסוד הנפשי הנדרש מהנאשם הנו פשוט- "מודעות לכך שיש בהתנהגות להביא לאחר לידי אי מסירת הודעה או חזרה מהודעה או מסירת הודעת שקר". (**הלכת פלוני לעיל**). יסוד זה קיים במקרה בפנינו, בוודאי ברמה הלכאורית.
18. בדנ"פ 7541/18 פלוני נ' מדינת ישראל (בקשה לדיון נוסף על ע"פ 4444/16), הבהיר כב' בית המשפט העליון כי אינו רואה סיבה לקיים דיון נוסף; הקביעה הנחרצת כי אמירה כלפי מתלוננת שתחזור בה מהתלונה כדי שלא תהיה 'פדיחה גדולה', די בה להוות הדחה.
19. בנסיבות אלו סבורני כי ברמה הלכאורית הוכחו היסודות המאפשרים פוטנציאל הרשעה ממשי בעבירת ההדחה ואני קובע קיומה של תשתית לכאורית לעניין זה.
20. עם זאת, כפי שציינתי לעיל, עצמת העילה אינה מירבית- אין מדובר באיום, ואף בחלק מהשיחות ניכרת נטילת אחריות (גם אם 'בשם' הנאשם הנוסף). קיימות גם אמירות רכות יותר (תעשי מה שאת רוצה אבל חראם).

21. האיזון בין קיום התשתית לעצמת העילה יידון בדיון.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשפ"ג, 22 ינואר 2023, בהעדר
הצדדים.